

Léva és Vidéke

TÁRSADALMI, SZÉPIRODALMI és KOZGAZDASÁGI HETILAP.

Megjelenik minden csütörtökön.

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

Egész évre 8 korona.
Fél évre 4 korona.
Negyed évre 2 korona.

Egyes szám ára 16 fillér.

Felelős szerkesztő:

THURNER JÓZSEF.

(Torbágyi)

Szerkesztőség: Kossuth Lajos-utca, 167. sz.

Kiadóhivatal: Kazinczy-utca és Főter sarkán.

Előfizetések és hirdetések felvételnek a kiadóhivatalban.

Valami az értékesítő szövetkezetekről.

Nemzetgazdasági életünknek tagadhatlan jelentős tényezőit képezik a szövetkezetek. Amióta gazdasági létünk a reá évszázadokon erőszakolt békóktól megszabadult s lerázta a megrögzött formaságokat, amelyek haladásának útjában állottak, azóta vett lendülésének leghatalmasabb motorai a szövetkezetek lettek. Itt nyilvánul az egyedek összetartó ereje, ami mellett ha az egyén talán kellőleg nem érvényesül is, de a közös, az egyesített munka eredménye annál hatásosabb.

És gazdasági életünk bármely ágában egyformán sokat érők ezek a szövetkezetek. A közönség kezdi megérteni, hogy mennyire megbecsülhetlen valami az erők tömörülése, az egyesülés. Keletkeznek a kis iparosok köreiben szövetkezetek, létesülnek a szegény emberek között, főfeladatuk tűzvén ki, hogy egyrészt a kevesbé tehetősebbek ol-

csón jussanak különféle fogyasztási cikkekhez, másrészt amiből főlegleg van. előnyösen értékesítsék. Kétoldalú kihatása van tehát a szövetkezeteknek. Egyrészt a beszerzési forrást hozzáférhetőbbé és olcsóbbá teszi, a túlprodukción pedig megfelelő értékre változtatja. A jól szervezett szövetkezet valóságos aranybánya. A szegény emberek fölségélyezéséhez, támogatásához tetemesen hozzájárul, termelvényeiket értékesíti. Mai gazdasági faktoraink csak legjobban kezdik belátni annak nagy jelentőségét és kezd részükről engedni az a közöny, mellyel fogadnak minden oly dolgot, amely elevenséget, hihető erőt kölcsönöz az eddig figyelemre sem méltatott célszerű egyesülési szellemnek; kezdik belátni, hogy a szövetkezetek a jelen és a jövő. A múlt is ezen intézménye volt, de akkor csak a külföld nagyobb államai tudták megbecsülni, elősmerni óriási előnyeiket, Mikor aztán annyira

előzönlötték szövetkezetekkel a külföldet, idegenek jöttek édes hazánkba és szövetkezetek létesítésével akartak náfunk meggazdagodni, amely célt többé kevésbé el is érték, mert ezen szövetkezetek célja minden volt, csak az igazi nem, mert azokat csak a haszonlesés és nem a közös előmozdítása iránti törekvés vezette.

Amig nálunk a közönség kezdeti észretérni, évtizedeknek kellett elmúlnia, mert Magyarországon a külföldiek egyszerűen kizsákmányolták a hiszékeny tömegeket; elképzelhető, hogy mennyire elvette kedvét népünknek ez az önmagán szerzett sajnós tapasztalat a szövetkezetektől és mennyire irtóztak e nevű mindenféle intézménytől. Hosszu évek során észlelhető volt eme válságnak káros utóhatása, s ez idő a szövetkezeti élet teljes pangását hozta létre. Ámde lassankint ez a káros állapot megváltozott, mikor rájöttek, hogy bizony népünk nem

T Á R C A .

Kit sirjáig . . .

Szép jövőről álmodoztam,
Ah! de megesalt a jelen . . .
Szélvésztepte rózsabokron
Rózsza többé nem terem.
Hogy teremne hát virágot
Éltem fája és miért?
Hogyha fájón egyre kinez
E gondolat: vajh! kiért?

Szép jövőről álmodozni
Es pokolba esni le:
Látom, érzem s fájva értem
Ez az ember élete!
Küzdni egyre, tűrni mindig,
Futni, bolygni céltalan . . .
A míg végre elmerülünk
A balsors hullámiban . . .

Küzdtem én is. Hajh! de végre
Lelkem szárnya összetört!
Szármyszegetten porba hullva,
Hogy ismernék kéjt s gyönyört!
A kit sorsa, átka ildoz,
Hogy éltetné a remény?

A boldogság rózsza fénye
Nem látszik bú fellegén?

Miért is élek e világon?
Jobb nyugodni ott alatt.
Hol szeszélyét végzetünknek,
Fölfogja a siri hant!
Hol nincs bánat és küzdésünk
Mind örökre véget ér,
Hol nyugalomát feltalálja,
Kit sirjáig bú kisér!

Ismeritek-e?

A gyöngyözve esobogó patakot, a mint a partján nőtt kék nefelejts lépten-nyomon fehér vízbe hajol, ismeritek-e?

A lombját hullató szomorú fűzet, a mint — mely mellé ültették — a sir dombra ágaival ráborul, ismeritek-e?

Téli estén, mikor a metsző-hideg hóföregtet zörgeti ablakotokat a vak-sötétben, ismeritek-e a világító tűz-hely nyájas melegét?

Nem ismeritek?

Az, a ki eltölti mézédés gyönyörrel az én lelkemet, ha mellette vagyok, siró vágygál utána, ha távol vagyok tőle, az, mikor

felém jön, olyan kedves, mint a esobogó patak; mikor átkarolom, rám hajlik, miut a szomorú-fűz; mikor megcsókolom ajkát, vigasztal engem mint a tűzhely világa sötét, viharos estén a virrasztót.

Hanem ne keressetek olyan csillagot, mert nincs olyan a széles égboltozatban, mint a milyen az ő kék szeme a fák vetette sötétben feketén villogva, mikor karjaim közt tartom; hiába járjátok be az ismert világot, sem égen, sem földön, sem föld alatt ahhoz hasonló selyem nem terem mely az ő fejét, mint szőke haj, köríti.

Menjtek ki kora-őszkor napnyugta után az alföldi mezőkre, aztán hallgassátok meg a pásztor-tűz mellett pihenő juhász panaszkodó tilinkóját, olyan annak a leánynak sutogó beszédét; lopjátok meg a gerlét, mikor fészken-ülő párjának oledelt visz gögicsélve, olyan az ő csendes keagása.

Megtépte a kemény sors az én szívemet, mint a vihar a pagony fűt . . . lelke melegével gyógyíttatja ő a tört sebeket, esőkja harmatával élesztgeti lelkemben a jobb érzések virágát. a mik — az emberek durva kézzel szaggatván őket — elfonynyadtak.

Mint a csecsemő-gyermeket édes anyja taníttatja lépni, mint a madár oktatja fiait szárnyuk emelésére, úgy vezet ő engem kezemnél fogva az élet becsületos útján; aggodó figyelemmel esügg rajtam s én mennék

sok hasznot lát a külföldieknek a jótékonyság cégére alatt létesített intézményeiből, mert az csak anyagi létünket esorbitja. Így jött el a kor, mikor a hazában is meg tudták érteni a szövetkezetek előnyös voltát és az idegenek kizárásával maguk között szűk körben teremtenek ily hasznos intézményeket. Hogy kedvvel kultiválják, kitűnik abból is, hogy igen szép haszon van a cikkek értékésítésével, de megvan az erkölcsi siker is, amennyiben magyar termékeket juttatnak a külföldnek, hol megismerkednek hazánk jó és használható gazdasági, ipari terményeivel és termékeivel.

A jövő gazdasági élet képeinek gyökeres és előnyös változását jelenti az a vidám áramlat, amely e téren az országba minden felé megindult. A mi megyénk sem zárkozhatik el a gazdasági tovább fejlődés elől, bár nálunk nem talált termékeny talajra a kísérletezés, s így a már régebben megalakult fogyasztási szövetkezet nem birt prosperálni s mint ilyen feloszlott s tisztán hitelüzlettel alakult. Tudommal van a megyében egy kisebb kaliberű e nemű szövetkezet, ámde ez csak egy oly csekély vidéket ölel fel, hogy jelentősége alig jöhet számba.

Pedig e vidék nagyon rá van utalva minden tekintetben a szövetkezetek segítségével előállható minden támogatásra, melyvel nagyobb erőt lehet kifejteni. Kezdeményezés nélkül azonban semmiféle eszme nem ölhet testet, ha még oly szerencsés is, mint ez, mely hivatva van a nemzet boldogulását, jólétét előmozdítani.

Pogány E.

utána, ha a halálba hívna is ő, aki nekem életemet adja.

Valának vágyaim az égfelől török, álmaim mesések, tényesek, mint egy tündérpalota; minő porban esüszök, minő világítatlan feketék azok ehhez a gondolatához mérten: „Te vagy az álom, te vagy a vágyam!” És ha majd az álom, a vágy való lesz!

Rajzolgatom magam elé a jövő boldogság képét s megtelik a szemem könnyel. Találgattam én már régen is így, mint most, hogy mi van megírva a esillagokban, leborultam az Isten templomában akkor is, úgy mint most: „hanem azért Uram csak legyen meg a te akaratod...” aztán ott fenn másképp akarták.

Jőjj, jőjj közelbb hozzám, ne engedél ki kezemből kezem, óh hadd, hogy válladra hajtjam fejemet, úgy-e te nem hagysz el engem, eljössz vellem legalább a síromig.

Ki volna olyan botor, hogy meg akar-ná olvasni az erdő fái a levelet? A szélről felkapott homok-felhő szeméit? Ki volna olyan vakmerő, hogy azt mondaná: én akkor halok meg.

Te mégis ki fogsz kísélni engem a temetőbe, lehet, hogy talán nem is fogsz kísélni engem a temetőbe, lehet, hogy talán nem is fogsz tudni felőle.

Lakatos Nándor.

Szeretnék meghalni . . .

Szeretnék meghalni
Tavas: közepében,
Nyúló akác erdő
Legeslegmélyében.
Akácvirág ősdes
Hlala alattna,
Akácvirág fehér
Szirma betakarna.
Fülemile madár
Énekelné nekem
Mídom lecsukodnék,
Őrökre két szemem;
Akácvirág sírban
Jó volna feküdni
Édes álmaimból
Nem költne fel senki.

Fehér rózsá.

Nem titkolom . . .

Nem titkolom,
Nem tagadom
Szerelmem, —
Hiszen tisztá.
Mint az arany
A lelke .

Nem bűnös az
Én szerelmem,
Nem is lesz!
Egy édes, bús
Tündér álom
Marad ez.

Fehér rózsá.

H I R E K.

— **A községi és körjegyzők gyűlése.** Barsvármegye községi és körjegyző-egylete július 24-én Léva Svarba István egyleti elnök vezetése alatt közgyűlést tartott. A közgyűlésen résztvettek a verebelyi, doboberekaljai, füssi, ó barsi, felső-háimori, gr-szt.-keresztői, jánai, gr-szt.-benedeki, alsóváradi, szecsei, endrődi, thaszári, zsarnóczai, eszifári, nagy-málási, csatai, vihyei és nagysallói jegyzők. Az elég nagy számban megjelentek örömmel vették a vármegye alispánjának leiratát, melyben a közigazgatás egyszerűsítése céljából szükséges módoszatoknak megvitására hívja fel az egyesületet. A jelen voltak mintegy 3 óráig az élénk eszmeeserőt folytattak az ügyről és javaslatoknak megszerkesztésére egy szűkebb körűküldöttséget rendeltek ki. A közgyűlés nagy lelkesedéssel egyhangulag elhatározta, hogy dr. Ruffy Pál országgy. képviselőt, ki mint kormánybiztos a jegyzői tanfolyamok szervezésén fáradozik táviratban üdvözlő s nyomban a következő táviratot intézték hozzá: „Barsvármegye községi és körjegyző egyesülete a mai napon tartott rendkívüli közgyűlésen Nagyságodnak kormánybiztosi kinevezése alkalmából, mint a jegyzői karnak lelkes pártfogóját és az egyesületnek disztagját mélyen üdvözlök.” A gyűlés után közös ebéd volt, melyen a vármegyéből távozó Tibold József pénzügyi titkár is megjelent, a mi alkalmat adott a jegyzői karnak, hogy tisztelőnek és szeretetének kifejezést adjon, mert Tibold titkár mindnyájan nagyra becsülték. Kívánatosnak tartották hogy a vármegyei pénzügyigazgatás alapos ismerője ide mielőbb újra vissza kerüljön.

— **Kirendelés.** Az igazságügyminiszter Holló Béla lévai járásbírósi aljegyzőt és

Hoffmann Árpád lévai járásbírósi joggyakornokot a lévai járásbíróshoz állandó ügyészégi megbízott helyettesekül rendelte ki.

— **A F. M. K. E. évi nagygyűlése.** A Felvidéki Magyar Közművelődési Egyesület, az ország legrégibb és legtevékenyebb kulturális egyesülete, augusztus 28-án tartja meg az évi nagygyűlést Zólyomban, a Felvidék egyik leginkább magyarosodó városában. Zólyom város közönsége máris nagyban készülődik, hogy ezt a napot a felvidék ünnepevé avassa. — Vendégül hívja az egész magyar kormányt és a sajtót, hogy tanuja, részese legyen a magyar államerejének és hódításainak a Felvidékeken. Ott lesz Felső-Magyarország intelligenciájának és népének színe-java, ünnepies bizonyágát adja, milyen nagy eredményeket ért el a F. M. K. E. tízenyolc éves hazafias munkálkodásával. Az elnökség ebből az alkalomból felhívja az egyesület tagjait, akik a nagygyűlésen résztvenni kívánnak, hogy e szándékukat az egyesület központi titkári hivatalánál (Nyitra) mielőbb jelentésük be, hogy megfelelő előszólásokról még idejében gondoskodhassék. Az egyesület tagjainak a kereskedelmi miniszter, a nagygyűlés idejére, kedvezményes vasuti jegyeket bocsát rendelkezésre.

— **Párbaj.** A holt szezon egy kissé felélenkült; felélenkítette azt a fiatalág pezsgő vére, melyből alkalom adtán egy kiesit ki kell eresztetni. W. G. pénzügyminiszteri és G. J. joghallgató f. hó 30-án reggel hontvármegyei területen kardpárbajjal intéztek el egy ügyet, melyet épen a fiatal pezsgővér hozott felszínre. A párbajban mindkét fél könnyű sérüléseket szenvedett.

— **A F. M. K. E. nyári mulatsága.** A felvidéki magyar közművelődési egyesület garam-szent-keresztői járásának választmánya f. hó 5-én vasárnap Szklenő-fürdőben a gyógyfürdő nagytermében az egyesület céljaira táncestélyt rendez.

— **Kulisszák mögöl.** Multkor e rovat alatt egy igaz történetkét közöltünk, mely szerint egy szalmaözeveg férfi felhasználva felesége távollétét, szerelmi kalandokba bocsátkozik, ezek kitudódnak és következett egy olyan hatalmas hadd-el hadd, hogy a férfi pár napig a dolga után sem láthatott. Minthogy azonban a történet a maga valóságában igen közönséges — mint azok az emberek — kikkel az megtörtént s minthogy tudjuk, hogy az olvasó közönség jobban szereti az olyan pikáns események leírását, mik az ő saját társadalmi köréből erednek, szalón ruhát húztunk a történetre és úgy mutatuk be, mintha az egy úri férfijel esett volna meg. Ebből azonban egy másik kulissza történetet fejlődött. T. i. azok a „jóakaró barátok” kik a „jóakarók” azon fajtájából kerülnek ki, kika bizonyos névtelen levelek megírásától sem restelkednek csak azért hogy, éretlen lelküknek némi kis hecces örömet szerezzenek a történetkére a szalonkabátban kívül nevet is húztak egy köztiszteletben álló fiatal férj nevét, ki pedig olyan messze áll az egész dologtól mint Makó Jeruzsalemről. Félreértések elkerülése és tromba pletykák tora terjedésének megakadályozása végett kijelentjük, hogy a multkori történet egy kaland hajhászó gyenge ténsurról szól, ki felhasználva felesége pár napi távollétét egy kurta koresmában felszolgáló konyha hölgygyel kezdett kalandot szőni, de vesztére, mert a váratlanul haza érkező feleség ott helyben két fenékü doboként úgy ellátta, mint fél esztendő előtt akkor, midőn ugyanelek a rejtelmes lovagot egy álmaimból — mely eljött a kutyas strazsált. — kellett elővonszolni. Ez a száraz történet, de a húst is dinsztelni és garnírozni szokás hogy kívánatosnak legyen az asztalon. Ki tehát róla hogy a tudatlan vagy rosszindulatu vendég másnak nézi az elkészített ételt mint a mi!

— **Magyar név.** A belügyminiszter megengedte, hogy Jakubik Gizella felső kamenei illetőségű székesfehérvári lakos vezetéknévét „Kosztolányi“-ra, Svanezár István oroszka illetőségű budapesti lakos vezetéknévét „Hajós“-ra változtathassa.

— **Halálozás.** Rácz János érdemes városi tanácsnokunkat és családját újra faj-

dalmás csapás érte; apósa Toppel Rezső, ki városunknak hosszú időn át volt tb. tanácsnok és hivatalát mindig a legnagyobb szorgalommal és ügybuzgósággal töltötte be — m. hó 27-én hosszúságos szünet után meghalt. A megboldogultat m. hó 29-én helyezték nagy részvét mellett az örök nyugalom helyére a temetőbe.

Baleset fegyverrel. Dreyschock, Sándor cukorgyári igazgató Sándor fiát ki most otthon vakációzik kellemetlen baleset érte, mely könnyen végzetessé válhatott volna. Kéne miliméter lö üregű floberpuskája véletlenül elsült, s a golyó a cipőn át lába fejébe fúródott oly erővel, hogy a talpán jött ki. A baleset színhelyén megjelent orvos alapos vizsgálat után kijelentette hogy a seb nem veszélyes, de a fűrészkának a vakációból pár hetet az ágyban kell töltenie.

Nyilvános köszönet. A következő sorok közlésére kértünk fel: A lévai nőegylet által fenntartott „Stefánia árvaház”-ban nagyobb mérvű úttörések és átalakítások keresztülvételével annak idején Sauer Mór faterkedő és építési vállalkozó urat bízta meg. Minthogy Sauer vállalkozó ur egy a költségvetésnél, mint a végelszámolásnál nem csak igen méltányos, de tekintettel intézetünk nemes céljára valóban nagylelkűleg humanus is volt, kötelességünknek tartjuk, hogy midőn a szépen teljesített munkálatokért elismerésünkkel adozunk, ugyanakkor neki mint emberbarátnak nyilvánosan hálás köszönetet is mondjunk. Léva, 1900. július hó 28. székhelyi Majláth Istvánné elnök, Levatic Gusztávné alelnök, Tóth Zsigmondné gondnok, Faragó Samu titkár.

Gyújtogató villám. M. hó 29-én éjjel támadt zivatar a kis Nyír községnek is meghozta szenciát. A folytonos, dörgés és villámlás közben egyszer csak a ménkü egyik pajtába lecsapott, azt felgyújtotta és csak hamar porrá égette. A helyszínen termelt lakosság nagyobb kárnak hamar elejét vette.

Megszökött rab. Csenger István garam-újfalui születésű és illetőségű munka nélküli csavargó többrendbeli rendőri kihágásért 7 napi börtön büntetést kapott, mit a lévai rendőrségi börtönben kellett volna leülnie. Három napot szépen le is morzsolt, de akkor, midőn celláját szellőztették és őt a rácsos folyosóra engedték, a furács kitérése után szerencsésen megszökött. Nosza az egész rendőrség üldözőbe veszi a szökevényt és a vaskos termetű Balázs rendőr el is csípi a zugonál, amint pajtásaival társalgásba elegyedett. Nyakánál fogva vezette maga előtt. A zugó padló hídjához érve Balázs átszólt egy épen arra haladó munkásnak hogy, álljon a padló másik végére, míg ő dehqenest átkíséri. A szökevény és a rendőr a padlóra léptek. Midőn a közepén jártak Csenger hirtelen a vízbe vetette magát s mielőtt megakadályozhatták volna a tulsó partra grázolt és — eltűnt. Azóta híre, nyoma nincs s most a rendőrség azt várja, hogy visszatérjen Lévára, mert tudja róla, hogy ivott a Pereg vízéből, már pedig aki a Pereg vizét issza, vágyik annak szíve vissza!

Sztrájkoló aratók. A lászlóművei uradalmi arató munkások számára huszonhárman az uradalommal kötött szerződést félremagyarázván most a legnagyobb munkaidőben sztrájkoláshoz fogtak azt hozván fel indokul, hogy ők csak a tavaszi munkálatok elvégzésére szerződtek. Az uradalmi tisztség feljelentést tett ellenük a mezőre. dőrségi bírónál, ki hivatta lesz az ügyben mindkét félnek igazságot szolgáltatni.

SZERKESZTŐI ÜZENETEK.

Lujza. Végre . . . valahára! kedves levele nagy örömet szerzett, de kijelentjük, hogy egy cseppet sem ijedünk meg a tenyegtetéstől, ha az ilyfajta örömet gyakrabban is megszerzi nekünk. Ha figyelemmel kísérte. a lap híreit tudhatja miért késett a válasz Búsi. Ön megirigyelte Kakukfi szerencsését és kér, hogy zongeménye legalább e rovat-

ban lásson napvilágot. Hát nem bánjuk, kiírjuk ide, de ha még egy ilyen verset küld, szentimentálisan hangzó neve helyett, a versök értékének megfelelően „Búksi”-nak fogjuk őnt nevezni. A vers;

Őn lányka mondják meg
A magas, kék egék:
Mily csillagban vannak
A szép, szőke szemek! . . .

Az egék nem tudják,
Tudja a te képed
Csak az tud mondani
Szemet, szőket, szőpet!

Még jól jár, ha valaki ezért a versért nem mond önnek valami baráti és nem szépet! — Dr. O. L. A sorrendbe szedett üdvözléteért köszönet! Propozícióid azonban nem fogadhatom el a feltett formában, mert biz az igazán szerénytelenség volna tőlem. A könyvet megküldöm. — R. P. Ar.-Maróth köszönet és viszontüdv!

Nyiltér.)*

Nyilatkozat.

E lap 29. számában Schvarcz István urad. díjnok ur elég merész volt eltagadni egy esattanó insultust, melyhez kedves ábrázatján tenyeremet többek szemelattára én voltam kénytelen adni. A bíróság ítéletét nyugodtan várom, mert tudom az ítélet ezen ábrázatra való tekintettel szerfelett enyhe lesz, csak azt óhajtom köztudomásra hozni, hogy Schvarcz ur azon kijelentése, hogy engem a lovagias elégtételadásra nem érdemesít — nem alterál, mert olyan urral szemben, kivel nem először esett meg hasonló esattanós incidens — kivételesen és csakis reputáción érdekében s az egyszer — én ereszkedtem le.

Engel József.

*E rovat alatt közlöttekért nem vállal felelősséget a Szerkesztőség.

HIRDETÉSEK.

Léván Galamb-utcában a piac közepében lévő 478. számú ház szép telekkel f. é. augusztus hó 5-én vagyis jövő vasárnap délután 4 órakor magán árverés utján eladatik.

Kikiáltási ár 2500 frt.

Léva, 1900. július 3.

Tuschnay János.

A legszebb virágos és tájképes levelező-lapok 2 krért darabja kaphatók; SCHULCZ IGNÁCZ papirkereskedésében LÉVAN.

Vidékre utánvétel mellett

100 drb. 1 frt. 80.

HOLCZMANN BÓDOG

L é v á n .

Mindenmemű férfi és nő divatúru, pipere czikkék selyem és ruha szövetek kalapok legnagyobb választéka magyar gyártmányu árukban.

Ajánlja dúsán felszerelt mindenmemű uri divat czikkeit.

Olcso árak.

Pontos kiszolgálás.

Vidéki megrendelések gyorsan és pontosan eszközöltetnek.

Uj! Különös figyelemreméltó! Uj!
A nagym. m. k. honvédelmi ministerium által hivatalosan jónak elismert
Asbest-talpak.

Köszönetnyilvánítás.

Ő Fensége Salvator Lipót főherczeg udvarmesteri hivatalától.

Altalanos Asbestáru gyár.

Ő császári és királyi Fensége Salvator Lipót Főherczeg srendkívül meg van elégedve az asbesttalppal bélelt cipőkkel. Ő Fensége hosszabb gyalog kiránduláson használta a cipőket és érezte, hogy lábai nem fáradtat úgy el, mint más közönséges cipőknél. Küldök egy pár vadász-cipőt, hogy annak a mintájára készítsenek másikat asbesttalpbéléssel, ugyanannál a cipésznel s aztán küldjék ide.

Hisszük, hogy e vadász-cipők ép oly jók lesznek s ép oly megfelelők, a mint megfelelők voltak a szaloncipők.

Zágráb, 1898. július hó 8-án.

KRAHL, huszárkapitány.

Magyarország volt miniszterelnöke, a közigazgatási bíróság elnöke, a következőket írja:

Tisztelt Doktor ur!

Az asbestbetűtű cipők kitérőeknek bizonyultak, szilárdan és puhán járok; megszűnt minden lábfejésem, úgy hogy — azt hiszem — lábajom semmi további orvoslást nem igényel.

Szíves tanácsát köszöni

Dánoson, 1897. évi szeptember 17-én.

tisztelő hiva

WEKERLE Sándor.

Ne viseljen Ön lábbelit a dr. Högyes-féle szab. Asbesttalp betét nélkül.

Nines többé lábfejás:

Sem tyukszem, sem izzadós láb,

sem borkeményedés, sem lábdagana-

nat, sem lábégés.

Rövid idejű viselés után megkönnyeb-

bül a járása annak, ki cipőjét dr.

Högyes-féle az egész világon szabada-

dalmazott asbesttalpbéléssel látja el.

Kettős vastagsága 2.40 korona, egyszerű

1.20 korona.

Az asbesttalpbélés kitérőségét legjobban bizonyítja, hogy a cs. és közös hadseregnek és m. kir. honvédségnek eddig 22.500 pár szállítottott.

Szétküldés csakis utánvétellel, vagy a pénz előleges beküldése mellett. Felvilágosítások, prospektusok és köszönetnyilvánítások ingyen.

Vizonteladónak és cipészeknek megfelelő árengedmény.

Az Asbestáru-gyár képviselője

HOLCZMANN BÓDOG

L é v á n .

Nagy választék magyar gyártmányokban

